

22. søndag efter trinitatis (2. tekstrække)

Denne hellige lektie skriver profeten Esajas: Himlen skal råbe af fryd og jorden juble, bjergene skal bryde ud i fryderåb, for Herren trøster sit folk, han forbarmer sig over sine hjælpeløse. Men Zion siger: »Herren har svigtet mig, Herren har glemt mig!« Glemmer en kvinde sit diende barn? Glemmer en mor det barn, hun fødte? Selv om de skulle glemme, glemmer jeg ikke dig. Se, i mine hænder har jeg tegnet dig, dine mure har jeg altid for øje. De, der skal genopbygge dig, er hurtigt på vej, de, der rev dig ned og lagde dig øde, drager bort fra dig. Løft blikket, se dig omkring: De samles alle og kommer til dig. »Så sandt jeg lever,« siger Herren, »skal du iføre dig dem alle som smykke, du skal binde dem om dig som bruden sit bælte.« *Es 49,13-18*

** Epistlen skriver apostlen Paulus til efeserne:* Vold ikke Guds hellige ånd sorg, den som I blev beseglet med indtil forløsningens dag. Al forbitrelse og hidsighed og vrede og råb og spot skal ligge jer fjernet, ja, al ondskab; men vær gode mod hinanden, vær barmhjertige og tilgiv hinanden, ligesom Gud har tilgivet jer i Kristus. *Ef 4,30-32*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: På den tid kom disciplene hen til Jesus og spurgte: »Hvem er den største i Himmeriget?« Han kaldte et lille barn hen til sig, stillede det midt iblandt dem og sagde: »Sandelig siger jeg jer: Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget. Den, der ydmyger sig og bliver som dette barn, er den største i Himmeriget; og den, der tager imod sådan et barn i mit navn, tager imod mig. Men den, der bringer en af disse små, som tror på mig, til fald, var bedre tjent med at få en møllesten hængt om halsen og blive sænket i havets dyb. Ve verden for det, der fører til fald. Vel må der komme fald, men ve det menneske, som bliver årsag til fald. Hvis din hånd eller fod bringer dig til fald, så hug den af og kast den fra dig; du er bedre tjent med at gå lemlæstet eller vanfør ind til livet end med begge hænder eller fødder i behold at kastes i den evige ild. Og hvis dit øje bringer dig til fald, så riv det ud og kast det fra dig; du er bedre tjent med at gå ind til livet med ét øje end med begge øjne i behold at kastes i Helvedes ild. Se til, at I ikke ringeagter en af disse små. For jeg siger jer: Deres engle i himlene ser altid min himmelske faders ansigt. For Menneskesønnen er kommet for at frelse det fortabte. Hvad mener I? Hvis en mand har hundrede får, og ét af dem farer vild, lader han så ikke de nioghalvfems blive i bjergene og går ud og leder efter det vildfarne? Og lykkes det ham at finde det, sandelig, jeg siger jer, han glæder sig mere over det end over de nioghalvfems, der ikke fór vild. Således er det jeres himmelske faders vilje, at ikke en eneste af disse små skal gå fortabt.« *Matt 18,1-14*